

Cu un astfel de titlu, ultima carte a scriitoarei Florica Bud nu are cum să stea cuminte pe rafturile librăriilor, trecând neobservată. Și dacă nici titlul incitant și nici numele autoarei nu te îndeamnă să pui mâna pe carte, vine un alt argument coperta spectaculoasă realizată de fotografii austriac Rene Triebel. Dacă vreunul dintre aceste inițiale argumente te-a determinat să cumperi cartea, te va surprinde mai apoi povestea ei. O poveste care, ne avertizează autoarea, va produce mici seisme interioare atât în cititorii de sex feminin, cât și în cei masculini.

A opta carte, după șase ani de tăcere editorială

Este a opta carte care poartă semnătura Floricăi Bud. Patru dintre cele care stau deja în bibliotecile iubitorilor de carte sunt pentru adulți: prima dintre ele a apărut în 1993, fiind un volum de proză scurtă intitulat „Iubire, sunt un obiect nezburlător”. Ultima carte scrisă pentru... cei mari este una „cu pagini libere”, „Billclintonienii”, și a apărut în 1999. Trei sunt cărțile scrise pentru copii, toate avându-l în prim plan pe Nu-Motanul. Prima poveste a apărut în 1994, ultima în 1998, iar o a patra poveste dedicată acestui personaj este în curs de apariție. Așadar, după o absență de circa șase ani din lumina editorială, Florica Bud revine cu o poveste pentru adulți. „Care nu este autobiografică” ne avertizează din start autoarea, atunci când întrebăm ce părere a avut domnul Bud în legătură cu metafora din titlu...

O poveste de dragoste și mai mult decât atât

Florica Bud s-a apucat de scris această carte în februarie 2005. cu oarecare emoții, dată fiind pauza prea lungă „Din diferite motive n-am scris nimic aproape șase ani. Unul dintre principalele motive a fost dat de dificultatea parcurgerii drumului dintre manuscris și carte. Un alt motiv care m-a ținut departe de mașina de scris a fost acela că mă întrebam mereu dacă merită efortul de a scrie o carte sau ar trebui să savurez mai bine micile bucurii pe care ți le oferă viața asta care este așa de grăbită să curgă... În plus, a funcționat și antipatia mea față de calculator. Așa că mi-am luat mașina de scris și am redactat cartea direct la ea, nemaivând timp să parcurg și etapa manuscrisului. Am început foarte greu. După un timp nu aveam decât o înșiruire de idei. Mi-am dat seama că n-am să reușesc așa, am trecut la laptop. În iunie cartea era gata” povestește autorul dificultățile (tehnice și nu numai) care au precedat apariția cărții. „Mi s-a reproșat de mai multe ori că nu am destulă acțiune în cărțile mele, așa că de data aceasta am realizat un „fir roșu” călăuzitor, care unește toate personajele cărții. Cartea este o poveste de dragoste. Una decupată, parcă, de la începutul secolului XX. Ea este profesoară de limba română, el este senator.” La acest punct oprim autoarea din povestit și o întrebăm din nou: sigur cartea nu are nici măcar crâmpie de autobiografie? Zâmbește și ne arată „Cuvântul înainte”: Orice legătură cu realitatea este simplă coincidență”. După care, autoarea se întoarce la schițarea subiectului cărții: „Pentru ea, el a fost marea ei iubire. El, dezamăgit de decizia ei de a face un copil cu sau fără voia lui, o părăsește și apoi o viață întreagă se răzbună pe femei: după ce le posedă, le părăsește, „ucigându-le” astfel”. Doar eroina cărții are numele ei bine conturat: „Saviana”. În rest, fiecare femeie din carte primește câte un nume la întâmplare (respectând doar ordinea alfabetică a inițialei), unele chiar inventate: „Am vrut să subliniez astfel că pentru eroul cărții toate femeile sunt la fel: doar numele se schimbă, în rest nimic altceva...” punctează autoarea. Povestea de dragoste este pigmentată din loc în loc (mai precis din două în două pagini) cu câte un fragment de „proză poetică”, gândurile personajului feminin principal. „Bărbatul care mi-a ucis sufletul într-o joi s-a întors. Nimic deosebit pentru o zi... Ce mult mi-am dorit-o clipă de clipă am așteptat să vină, în orice chip! Dar nu acum, când mi se pare cumplit de târziu și... blasfemic...” sunt primele mărturisiri ale Savianei.

Lansare la Târgul de carte „Gaudeamus”

Cartea a fost editată la Editura Dacia din Cluj și a fost lansată în cadrul Târgul de carte „Gaudeamus” din București, la finele anului trecut. Despre această apariție editorială au vorbit Nicolae Breban, Gheorghe Iova, Andrei Nestorescu. A participat la lansare și Paul Everac. „Pentru cineva venit de la Baia Mare, am avut lume foarte multă și bună la lansare” spune Florica Bud, care a mărturisit că a fost pentru prima oară când emoțiile lansării nu au mai împiedicat-o să vorbească liber. Cui se adresează cartea? „Ținând cont că este o poveste de dragoste în principal, dar în care sunt prezente toate problemele atât de reale prin care trecem cu toții, nu putem spune că este o carte pentru femei. Eu sunt o persoană siropoasă, dar nu-mi înec cititorii în dulceață...” spune autoarea. „Bărbatul care mi-a ucis sufletul într-o joi” urmează a fi lansată curând și în Baia Mare, Florica Bud dorind să creeze un eveniment cu totul deosebit cu această ocazie. Dar cartea o puteți deja găsi în librării.

„Ne place sau nu, lumea aparține lichelelor; precupeți ce știu să se vândă. Cine nu suportă adevărul să-l caute în altă parte, așa cum și-l închipuie: dulce și călduț...”

În rest, nu este nimic nou sub soare. Societatea este condusă de către bărbați și metresele lor, în sens pur filozofic, monice cățătoare; dar nimeni și nimic nu ne împiedică să devenim și noi niște conducători”.